

ת"פ 18487/01/18 - מדינת ישראל נגד מאלק עאיש, ראמי סוס

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 18487-01-18 מדינת ישראל נ' עאיש ואח'
בפני כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. מאלק עאיש
2. ראמי סוס

הנאשמים

ב"כ המאשימה: עו"ד ניצנית פזואלו

ב"כ הנאשם: עו"ד אשרף חסן

הכרעת דין - נאשם 1

כללי

- נגד הנאשמים הוגש כתב אישום המייחס לנאשם 1 (להלן: "הנאשם") עבירת התחזות כאדם אחר במטרה להונות, לפי סעיף 441 לחוק העונשין התשל"ז-1977 והפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לאותו החוק.
- בכתב האישום מתואר כי ביום 30.5.17 סמוך לשעה 18:15, הגיעו הנאשמים ברכב למעבר אל ג'יב. הנאשם 1 טען ששכח את תעודת הזהות שלו והזדהה בפני השוטר בדר נדיר בכזב בשם מוחמד סוס, מספר זהות ..., שהוא אחיו של נאשם 2, אשר מורשה להיכנס דרך המעבר. הנאשם 2 פנה לשוטר ואמר לו **"תעביר אותנו זה אחי מוחמד סוס במאה אחוז"**.
- הנאשם כפר באישום, טען כי לא הזדהה בשם מוחמד סוס וכי הוא בעל אזרחות אמריקאית המאפשרת לו להיכנס במחסום זה ללא מניעה וכן בעל תעודת זהות ישראלית. הנאשם טען, כי לא התכוון להתחזות לאיש.
- יצוין כי הנאשם 2, אשר הואשם בעבירה של הפרעה לשוטר וסיוע להתחזות, הורשע על פי הודאתו בכתב האישום, במסגרת הסדר דיוני שנערך בינו לבין התביעה ומשפטיהם של השניים הופרדו. שמיעת הטיעונים לעונש

בעניינו של הנאשם 2 נקבעה ליום 15.10.18.

5. מטעם המאשימה העיד השוטר נדיר בדר והוגשה בהסכמה ההודעה שנגבתה מהנאשם במשטרה. מטעם ההגנה העיד הנאשם עצמו והעיד גם הנאשם 2, ראמי סוס (להלן: "ראמי").

הראיות

6. רס"מ נדיר בדר תיאר כי במועד האירוע שימש כמפקד מעבר אל ג'יב, והוא משרת במקום מזה כתשע שנים. במעבר זה רשאים לעבור משטח הרשות הפלשתינית לשטח ישראל רק כחמש מאות אנשים, ששמותיהם מופיעים ברשימה שאושרה על ידי מפקד יחידת מג"ב עוטף ירושלים. העד שלל כי בעלי תעודת זהות ישראלית, בעלי דרכון זר או תעודת VIP שאינם מופיעים ברשימה, מורשים להיכנס אף הם דרך המחסום. ברכב שהגיע לבדיקה במחסום, היו שני אנשים: ראמי סוס אותו הוא מכיר מהמעבר, והאחר, שלא הכיר את פניו, שטען ששמו מוחמד סוס ואף נתן לו את מספר תעודת הזהות של מוחמד סוס. גם ראמי אמר לו כי מדובר באחיו, מוחמד סוס. לדבריו, הבין שמדובר במתחזה מאחר והוא מכיר בפניהם את האנשים הרשומים ברשימה והמותרים במעבר. הוא בדק את מספר תעודת הזהות במסוף וקיבל אישור לכך שאין מדובר במוחמד סוס. הוא שב ושאל את הנאשם לשמו והנאשם אמר שוב כי שמו מוחמד סוס. הוא אמר לנאשם שמכיר את מוחמד סוס בפניו והנאשם אמר כי עבר ניתוח בפנים וכי הוא מוחמד סוס. הוא ביקש ממנו שוב את מספר תעודת הזהות שלו כדי לבדוק במערכת אחרת וגם במערכת זו הופיעו פרטיו ותמונתו של מוחמד סוס האמיתי. הוא עיכב את השניים בחשד להתחזות וסיוע להתחזות. העד לא זכר כמה נוסעים היו ברכב וטען כי למיטב זכרונו היו רק שניהם, ראמי נהג והנאשם ישב לידו.

7. בהודעתו במשטרה (ת/1), אמר הנאשם כי הוא גר בא-טור, עובד בראשון לציון יחד עם אחיו, כי ביום האירוע הכניס את רכבו לטיפול במוסך בכפר אל ג'יב וכי נאשם 2 ואחיו, אמיר, אשר נהג ברכב, הסיעו אותו בחזרה לא-טור. הנאשם הודה כי אינו רשאי לעבור במחסום אל ג'יב מאחר ואינו רשום ברשימה, אך אמר שהוא תמיד עובר, וטען כי אין מדובר ברשימה שמית אלא ברשימת כלי רכב המורשים לעבור במחסום. לדבריו, שכח את תעודת הזהות שלו ברכב שנותר במוסך, הגיע למחסום ואמר לשוטר שביקש ממנו להזדהות, כי שכח את התעודה ולא מסר לו את המספר. כעבור זמן קצר, השוטר קרא לו לעמדה, הראה לו תמונתו של מוחמד סוס, שאל אותו מי זה והוא השיב כי זהו מוחמד. השוטר שאל אותו מדוע אמר שהוא מוחמד סוס והוא הכחיש שכן אמר. השוטר אמר לו שהבחור שישב איתו ברכב אמר שהוא מוחמד סוס ומסר לו את מספר תעודת הזהות של מוחמד. הנאשם הכחיש כי הוא עצמו אמר לשוטר כי הוא מוחמד או כי מסר לשוטר את מספר תעודת הזהות של מוחמד ואמר כי כלל לא אמר לשוטר מה שמו, אך הודה כי ראמי הוא שנתן לשוטר את מספר תעודת הזהות של מוחמד.

8. עדות הנאשם נשמעה בתרגום מערבית לעברית, אם כי בדיון שלאחריו, שבו נשמע עד הגנה נוסף, אמר הנאשם כי אינו זקוק למתורגמן. הנאשם טען כי הגיע למחסום ברכבו של ראמי שבו ישבו מקדימה ראמי ואמיר, והוא עצמו ישב במושב האחורי. השוטר ביקש תעודת זהות והוא אמר כי שכח אותה ברכב. השוטר שוחח עם ראמי, בדק דבר מה וכעבור חמש דקות חזר לרכב, לקח אותו לחדר ושאל אותו של מי התמונה המופיעה במסוף. הוא אמר שזו תמונתו של מוחמד סוס. השוטר שאל אותו מדוע הוא טוען שהוא מוחמד סוס והוא השיב כי לא אמר זאת. השוטר ביקש ממנו מספר תעודת זהות והוא אמר שאינו יודע אותה בעל פה והקריא לו אותה ממכשיר הטלפון שלו. בשלב

זה השוטר לקח אותו לחקירה. הנאשם הכחיש כי אמר לשוטר שהוא מוחמד סוס וכי עבר ניתוח בפנים. עוד הכחיש הנאשם, כי שמע את ראמי נותן לשוטר את מספר תעודת הזהות של מוחמד, אך הודה ששמע אותו אומר לו כי שמו של הנאשם הוא מוחמד סוס, אם כי בהמשך טען ההיפך. לדברי הנאשם, הוא נוהג לעבור במעבר אל ג'יב כשחוזר הביתה מהכפר אל ג'יב לא-טור. לדבריו הוא מסר במחסום בעבר את מספר תעודת הזהות שלו או את הדרכון שלו והצליח לעבור. הנאשם עמד על כך כי רשימת המורשים במעבר היא רשימה של כלי רכב ולא רשימת אנשים. הנאשם הכחיש כי עבר דרך מחסום אל ג'יב בשל כך שמיהר לחזור לביתו לקראת סיום צום הרמדאן וטען כי לו היה עובר דרך מחסום חיזמה, היה מגיע מהר יותר.

9. הודעתו של ראמי סוס במשטרה הוגשה בהסכמה במקום חקירה ראשית (נ/1). בהודעה נטען שהגיעו למחסום אל ג'יב לאחר ששמו את הרכב של הנאשם במוסך בכפר אל ג'יב. הם הגיעו למחסום והשוטר ביקש תעודות, והוא מסר לשוטר את מספר תעודת הזהות של אחיו, מוחמד סוס מתוך מכשיר הטלפון הנייד שלו. לטענתו עשה כן מאחר והנאשם לא יכול לעבור ממחסום אל ג'יב שכן שמו אינו ברשימת המורשים במעבר, בעוד שהוא עצמו ואחיו מוחמד רשומים ברשימה. העד אישר כי יודע שעשה מעשה לא חוקי של סיוע להתחזות והפרעה לשוטר, הביע צער על כך ואמר שעשה זאת מאחר ונותרה רק שעה וחצי לסיום צום הרמדאן והוא לא רצה לעשות סיבוב דרך מחסום קלנדיה. ראמי הכחיש בהודעתו כי הנאשם אמר לשוטר ששמו מוחמד סוס.

בחקירתו הנגדית חזר בו ראמי מהודעתו וטען כי לנאשם מותר לעבור במחסום אל ג'יב מאחר והוא בעל דרכון אמריקאי, אמר כי מסר את שמו ומספר תעודת הזהות של מוחמד לשוטר בטעות, הסביר כי הוא מחזיק במכשיר הטלפון שלו תמונות רבות של תעודות זהות של מכריו והוא טעה בגלל הדמיון החזותי בין הנאשם למוחמד. לדבריו, לאחר שהוכנס לתוך הביתן שבו שהה כבר הנאשם, עמד על טעותו והראה לשוטר את תמונת תעודת הזהות של הנאשם. ראמי אמר שהאירוע אירע כשעתיים לפני סיום הצום ואולם הוא והנאשם לא צמו, וממילא סיום הצום לא היווה שיקול והם לא מיהרו. ראמי התכחש לדברים שאמר בחקירתו במשטרה ואמר כי חקירתו ארכה כחמש דקות בלבד, בניגוד לחקירתו של הנאשם שארכה שלוש שעות, וכי השוטר במחסום מכיר את כל המורשים במעבר ומכיר את אחיו מוחמד, כך שממילא לא יכול היה לומר לו כי הנאשם הוא מוחמד. ראמי התבקש להציג את תמונת תעודת הזהות של הנאשם במכשיר הטלפון שלו והציג תמונה שצולמה ביום 25.6.17, כחודש ימים לאחר האירוע מושא כתב האישום.

הערכת הראיות וקביעת עובדות

10. אני מקבלת את עדותו של רס"מ בדר שהעיד בשטף ועדותו הייתה סדורה. ניכר כי הגם שמדובר באירוע הקשור לפעילותו השגרתית ורבת השנים במחסום, עיקר הדברים זכור לו והוא העיד על הדברים מתוך זכרונו. לא מצאתי בעדותו סתירות או תמיהות שהצדיקו דחייתה. טענתו כי רשימת המורשים במעבר במחסום מתייחסת לאנשים ולא לכלי רכב היא הגיונית, נתמכת גם בדברים שאמר ראמי בהודעתו (נ/1 שורה 17) ואין היגיון בטענתו ההפוכה של הנאשם, לפיה המעבר מתאפשר רק לפי מספר הרכב (עמ' 12 שורה 29), שכן ברכב עשויים לנסוע גם נוסעים שאינם מורשים כלל בכניסה לישראל. התיאור שמסר, לפיו אמר לנאשם כי מכיר את מוחמד ואז הנאשם אמר לו שעבר ניתוח בפנים, נתמך בסימן שניתן להבחין בו על פניו של הנאשם. זהו תיאור אותנטי ומלמד על מהימנות הגרסה. בתוך כך אני מקבלת את טענתו כי גם הנאשם וגם ראמי סוס טענו לפניו כי שמו של הנאשם הוא מוחמד סוס ומסרו לשוטר את מספר תעודת הזהות של מוחמד.

11. תשובותיו של הנאשם בחקירתו בבית המשפט היו קצרות והוא דיבר בשקט. הנאשם התקשה להסביר את הסתירה בין עדותו במשפט לפיה הזדהה בפני השוטר בשמו האמיתי לבין דבריו בחקירתו במשטרה, לפיהם הוא כלל לא אמר לשוטר את שמו (ת/1 שורה 41; עמ' 13 שורות 26-30). ישנה גם סתירה בין טענתו בהודעתו במשטרה לפיה מסר לשוטר את מספר תעודת הזהות שלו שקרא מתוך מכשיר הטלפון הנייד (ת/1 שורה 31) לבין הטענה כי בהיותם ברכב לא מסר לשוטר את מספר תעודת הזהות שלו ועשה זאת רק לאחר שנקרא לצאת מהרכב (עמ' 15 שורות 1-2). אני מתקשה גם לקבל את טענתו כי היה ברכב אך לא שמע את ראמי מציג אותו בפני השוטר כמוחמד סוס (עמ' 14 שורה 23); ראשית הדבר נסתר מתוך עדותו של הנאשם עצמו, אשר הודה קודם לכן כי שמע את ראמי מציג אותו כמוחמד (עמ' 12 שורה 10). בנוסף, הגם שאין חולק כי הנאשם ישב בספסל האחורי של הרכב, ההתנהלות אל מול השוטר היא עניין שנגע אליו ועורר תשומת לב. הרכב הוא מקום קטן ועל מנת שלא לשמוע דברים שאומר אדם היושב בקדמת הרכב למי שעומד סמוך לחלון הרכב נדרש כי השיח יתנהל בלחישות. הודייתו של הנאשם בכך שידע כי אינו מורשה לעבור במחסום זה, במסגרת הודעתו במשטרה אשר הוגשה בהסכמה (ת/1 שורה 19) סותרת את טענתו כי לא ניסה להסתיר את זהותו ולהתחזות לאחר וכי לא הייתה לו כל סיבה לעשות כן. ב"כ הנאשם טען כי אין כל היגיון להתחזות בפני שוטר כאדם אחר שעה שהוא מחזיק מסוף משטרי בידו. עם זאת ראמי העיד כי הנאשם דומה מאד לאחיו, מוחמד, ומשכך אין מדובר בהתחזות שנידונה מראש לכישלון. הקשיים והתמיהות שעולים מתוך גרסתו של הנאשם מקשים על קבלתה, אינם מקימים ספק בעדותו של עד התביעה ואף מחזקים עדות זו.

12. גם את עדותו של ראמי קשה לקבל. גרסתו בחקירה נגדית סתרה בפרטים מהותיים את הודעתו במשטרה, שאותה ביקש ב"כ הנאשם לקבל במקום חקירה ראשית, וראמי התקשה להסביר סתירות אלה. טענתו כי נחקר חקירה חפזה יותר מחקירתו המעמיקה בת שלוש השעות של הנאשם אינה עולה בקנה אחד עם העובדה כי חקירתו שלו ארכה כאחת עשרה דקות וחקירתו של הנאשם כעשרים דקות, ומכל מקום, אף אם מדובר בחקירה מהירה, אין בכך כדי להסביר את העובדה שבמשטרה מסר גרסה הפוכה לגרסתו בבית המשפט. טענתו בבית המשפט כי התכוון להראות לשוטר את תמונת תעודת הזהות של הנאשם והתבלבל בינה לבין תמונת תעודת הזהות של מוחמד אחיו, בשל הדמיון הפיזי הרב בין השניים נסתרה, כשהתברר שתמונת תעודת הזהות של הנאשם צולמה במכשיר הטלפון של ראמי כחודש לאחר מועד האירוע (עמ' 23 שורות 1-2) וממילא לא יכול היה להציגה בעת האירוע עצמו. גרסתו בעדות אף סותרת את הודאתו של ראמי בכתב האישום ביום 26.3.18. הסתירות בין גרסתו של ראמי במשטרה לבין גרסתו בבית המשפט אינן מאפשר לקבוע ממצא כלשהו על בסיס דבריו, ואולם ניתן להסיק מהן כי בעת האירוע גם הוא היה מודע לכך שלא יתאפשר לנאשם לעבור במחסום, ועל כן הוא והנאשם פעלו בדרכים בלתי חוקיות כדי לאפשר את המעבר.

13. אין חולק כי ברכב היה אדם שלישי, אמיר, אשר ישב בקדמת הרכב. לטענת הנאשם אמיר הוא שנהג, בעוד שמעדותו של ראמי ניתן להסיק כי הוא עצמו נהג. אמיר לא נחקר במשטרה, שכן לשיטת המאשימה הוא לא היה חלק מהאירוע (עמ' 26 שורה 16) ואף לא הובא לעדות מטעם הנאשם. לכאורה מדובר בעד רלבנטי, שאף אם לא נחשד בשותפות לעבירות, היה עד למה שהתרחש ברכב, והימנעות מחקירתו ומהעדתו בבית המשפט מעוררות תהיות. עם זאת מאחר ושני הצדדים סברו כי אין לעדותו רלבנטיות לאישום, העובדה כי השוטר לא זכר שהיה ברכב אדם נוסף, ולא זכר שהנאשם ישב במושב האחורי של הרכב, אינה פוגמת בעדותו של השוטר ואף לא אזקוף את העובדה שלא נחקר ואת הימנעות ההגנה מהעדתו לחובת מי מהצדדים.

14. נטען כי העובדה שהמאבטח שעמד ליד השוטר לא נחקר ואין אזכור לשמו היא בגדר מחדל חקירה. השוטר העיד כי המאבטח עמד במרחק כמה מטרים ממנו. איש מן העדים לא טען אחרת, וטענת השוטר לא נסתרה. משעה שהיה מרחק של כמה מטרים בין המאבטח לשוטר, ספק רב האם המאבטח יכול היה לשמוע את שנאמר בתוך הרכב בין השוטר לבין הנאשם וראמי, וממילא העובדה שלא נגבתה גרסתו אינה בבחינת מחדל חקירה.

15. מתוך מכלול הראיות שהוצגו ניתן לקבוע, מעבר לספק סביר, את העובדות הבאות: במועד האירוע 30.5.17, הנאשם לא היה מורשה לעבור במעבר אל ג'יב. באותו היום הנאשם נסע יחד עם ראמי סוס ואמיר ברכב אל מעבר אל ג'יב. הנאשם ישב בספסל האחורי. השוטר במחסום זיהה את ראמי על פי היכרות קודמת וביקש מהנאשם תעודת זהות. הנאשם אמר לשוטר ששכח את תעודת הזהות ברכבו, ראמי נתן לשוטר את מספר תעודת הזהות של אחיו מוחמד ואמר לשוטר כי הנאשם הוא אחיו, מוחמד סוס. הנאשם שמע את הדברים. השוטר בדק את מספר תעודת הזהות במסוף וכשאושר חשדו שהנאשם מתחזה למוחמד ביקש מהנאשם לרדת מהרכב לצורך אימות זהותו. הנאשם נשאל שוב על ידי השוטר האם הוא מוחמד סוס, השיב בחיוב, וכשהשוטר אמר לו שמכיר את מוחמד, השיב לו הנאשם כי עבר ניתוח בפניו. הנאשם הציג את עצמו לפני השוטר כמוחמד סוס בכוונה להונות את השוטר ועל מנת שיתאפשר לו לעבור במחסום.

סיכום ומסקנות

16. משהציג עצמו הנאשם לפני השוטר כמוחמד סוס בכוונה להונות את השוטר, מתקיימות יסודות עבירת ההתחזות, ומשעה שתכלית המעשה הייתה להפריע לשוטר לבצע את תפקידו, שהוא בקרה על זהות העוברים במחסום ומתן אפשרות מעבר רק למורשים בכך, מתקיימות יסודות עבירת הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

17. כפי שנקבע, הנאשם הציג את עצמו כמוחמד סוס ולא הסתמך רק על הדברים שאמר ראמי לשוטר. עם זאת, אף אם היה נקבע כי היחיד שהציג את הנאשם לשוטר כמוחמד היה ראמי והנאשם עצמו לא אמר דבר, משעה שהנאשם שמע וידע שהוצג על ידי ראמי כאדם אחר, היה בעל העניין בהונאת השוטר ומי שעתיד היה לזכות בטובת הנאה בשל הונאה זו, הוא שותף לעבירה. מכל מקום נראה כי המושג "התחזות" רחב דיו להכיל גם התייצגות כאחר בשתיקה או בהתנהגות (ראו י. קדמי, **על הדין בפליימ** (חלק שני, 2013), 1163 וכן ת"פ (שלום רמ') 2142/02 **מדינת ישראל נ' כליפה** (פורסם בנבו 22.10.03)).

18. לנוכח האמור לעיל, אני מרשיעה את הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

ניתנה היום, כ"ו אלול תשע"ח, 06 ספטמבר 2018, במעמד הצדדים